

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah.
Velja za celo leto..... \$0.00
za pol leta..... 3.00
za New York celo leto.... 7.00
za inozemstvo celo leto... 7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily
in the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
Over 75,000 Readers.

TELEFON: 2876 CORTLANDT.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 4687 CORTLANDT.

NO. 286. — ŠTEV. 286.

NEW YORK, MONDAY, DECEMBER 6, 1920. — PONDELJEK, 6. DECEMBRA, 1920.

VOLUME XXVIII. — LETNIK XXVIII.

ARGENTINA IZSTOPILA IZ LIGE NARODOV

IZSTOPILA JE, KER NOČ LIGA PRIPUSTITI VSEH PROSTIH NARODOV. — DELEGATI SE NE SPREJME NJIH ZAHTEV. — ZNAČILEN PREDLG KANADSKE DELEGACIJE.

Zeneva, Švica, 4. decembra. — Liga narodov je šla danes skozi zelo razburkano vodovje. Prvi razkol izza organizacije Lige je prišel, ko so se delegati iz Argentine, katerim načeluje dr. Honorio Puyredon, argentinski minister za zunanjje zadeve, umaknili s posvetovanj Lig. Puyredon je bil voditelj vseh špansko govorčil delegacij iz vseh delov sveta ter eden najbolj uplivnih članov Lige. Predsedniku zborovanja je postal sporočilo, v katerem je rekel, da je nadaljnja sodelovanja Argentina na zborovanih brezpomembna, ker se je zavrnilo glevne predloge, katere je stavila Argentina.

Druugi razkol je prišel, ko je član kanadske delegacije, Charles Doherty, stavljal predlog, naj se izloži člen X. iz dogovora, tiskajočega Lige narodov. Ta predlog, ki nasprotuje direktnemu glavnemu smotrom organizacije, je prišel kot velikansko presenečenje.

Senor Pureydon, načelnik argentinske delegacije, je rekel napram poročevalcu neyorškega lista Tribune, da je sklep njegove dežele konečen in da ne more nobena sila privesti argentinskih delegatov do tega, da bi se umaknili s svojega stališča.

Angleški delegati so seveda močenja, da se zahteve argentinske delegacije naravnost nesprejemljive.

Delegati številnih držav soglašajo z Argentine, da je namreč treba takoj razpravljati o amendmentih, tiskajočih se konstitucije Lige narodov.

Korak Argentine, velike republike Južne Amerike, ki uživa vse blagostanje kot ga je mogoče najti na svetu, ko je izstopila iz Lige narodov, ker ni hotela slednja sprejeti predlogov, stavljenih od argentinskih delegatov, je nad vse velepomenben.

Argentinski delegati so zahtevali, da se sprejme v Lige narodov vse samostojne in suverene narode, s čemer naj bi takozvana Liga prenehala biti "rodile angleških in francoskih imperijalistov, — da ne govorimo v Italiji, ki je sploh tako nezadnja, da ne pride pri tem niti vpoštov, — temveč resničen instrument za vzdržanje miru in pravice na svetu.

Vsek razsodno in v ameriškem smislu misleči človek je moral biti od prvega pričetka prepričan, da Liga, kot je bila organizirana, ne more obstajati.

Organizirana je bila na temelju rasilja, na temelju roparske razdelitve sveta med narode, katerim se je posrečilo dobiti nadoblast s pomočjo ameriškega denarja ter ameriške krvi, ki je bila prelita na bojni polj Francije in drugih dežela.

Anglia, stara vlažuga in nesramnica, kateri je se je posrečilo spraviti polovico sveta pod svoje robstvo, se je zvezala s Francijo, drugo megalomansko deželo, ki hoče, odusečljena vsled svoje takozvane zmage nad Nemčijo zaslužiti celo Evropo ter spraviti na koleno celo veliki ruski narod, ki se je konečno odpovedal nadvladni multinarnodnega kapitalizma ter postal v resnici prost, čeprav bode njegova prostost v oči marsikaterem, ki je črpal preje iz suženjstva ruskega naroda svoje velikanske dobičke.

Zastopniki evropskih držav na zborovanju Lige narodov, čeprav mogoče iskreni v svojih naporih, da dovedejo do boljših odnosov med narodi ter opravijo neprestano oboroževanje, ki ne more dovesti do ničesar drugega kot nadaljnje morje, so bili preslabi ter so molčali, dočim je imel le argentinski delegati toliko poguna, da je povedal odkrito svoje mnenje.

Zakrnjeni imperijalizem v obliki Lige narodov, ki hoče zagotoviti glavnim zavezniškim državam njih rop, nagromaden tekom svetovne vojne, ni imponiral zastopnikom v resnici proste južno-ameriške republike.

Ko so videli, kako stoji stvar, so enostavno odstopili ter izjavili, da nočejo imeti nobenega opravka z organizacijo, kojo cilji so tako prizorni kot je pajčevina in ki se studijo vsem, katerim je v resnici mar prostost, neodvisnost in srča tudi najmanjšega človeškega rodu.

Argentina je pokazala smer, v kateri se bo gibal bodoči razvoj.

ZADREGE PAROBRODNEGA PROMETA

Rotterdam, Holandska, 3. dec. — Ker je industrija v centralni Evropi še vedno paralizirana, morajo skoraj vse parniki, ki vozijo blago skoraj iz vseh delov sveta, vracati se prazni. Uvoz v pristanišča je znašal v prvih enajstih mesecih tekočega leta nič manj kot šest milijonov in pol ton. Od 144 parnikov, ki so odpluli pretekl teden od tukaj, jih je bilo 52 praznih. Amerikanec ne gre pri tem nič slabše in nič boljše kot parobrodarjem ostalih narodov.

Rotterdam je sedaj vodilno pristanišče za ameriške parnike na evropskem kontinentu in vsed tege se je napelo vse sile, da se ustvari tukaj ameriške agenture.

SOCIJALIZACIJA TOVARN V ČEHO-SLOVAŠKI

Praga, Češka, 5. decembra. — Čehoslovaška vlada bi se rada prepričala o uspehih socijalizacije tovarn in je s tem namenom socijaliziralo celo občino Zlekovna. Na tem teritoriju so industrije stekla, ki pripadajo državi, kakor tudi veliko število drugih industrijskih podjetij. Vse ta industrijska podjetja predali so delavecem, ki jih bodo eksploitali v Štětinec blizu Nového Města.

Te dni je priteklo tristo let, odkar so prišli takozvani pigrimi v Ameriko. Po celi Ameriki, posebno pa po novoangleških državah, so se vrstile velike slavnosti. Tudi Anglia je poslala svojo delegacijo, ki nam jo kaže slika. Na sliki od leve na desno: Rev. Canon Burrough, Mr. in Mrs. Harold Spencer, Rev. R. C. Gillie ter Rev. dr. A. Ramsay.

SENATOR HARDING BO

DANES V KONSEGU

Novoizvoljeni predsednik je došpel v Washington ter se bo vdeležil zborovanja.

Washington, D. C., 5. dec. — Novoizvoljeni predsednik Harding je došpel opolnoči sem ter se je jutri udeležil kongresnega zborovanja. Tukaj se mudi tudi senator Hiriam Johnson ter razen senatorja Penrose iz Pennsylvanije vse drugi, ki so prispevali k izvolitvi republikanskega predsednika.

Harding je došpel iz Virginije. Pridelil mu ne bodo nobenega oficijelnega sprejema.

Vsi se močno zanimajo za poslance predsednika Wilsona. Mr. Mondell, voditelj večine v poslanskem zboru, je izjavil:

— Na odboru bo videl predsednika jutri popoldne. Prepričan sem, da nihče drugi ne ve za vseboj Wilsonove poslanice kot Wilson sam. Časnikarski poročevalci so kar oblegali Belo hišo, pa so bili vsi na uljuden način odsvoljeni.

ZVEZA MED ANGLIJO IN FRANCIO

Pariz, Francija, 5. decembra. — Znani francoski diplomat Andree Tardieu je rekel: Zveza med Anglijo in Francijo je potrebna, ne da se izvojuje novo vojno, pač pa sleditega, da se bodočo vojno prepreči.

Invršujemo denarna implačila popolnoma zanesljivo in sedanju razmeram primerno tudi hitro po Istri, na Goričkem in tudi na Notranjaku, po osemlj. ki je zasedeno po italijanski armadi.

Včeraj smo računalni na podlagi tve italijanskih lir po sledilečih cenah:

50 lir	\$ 2.50
100 lir	\$ 4.60
300 lir	\$12.60
500 lir	\$21.00
1000 lir	\$40.00

Vrednost denarju sedaj ni stalna, menja se vedkrat nepriznano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vseh.

Mi računamo po tem istega dne na nam poslanji denar doprej v roke.

Denar nam je poslat najbolj po Domestic Postal Money Order, ali po New York Bank Draft.

Tvrdka Frank Sakser, 22 Cortlandt St., New York, N. Y.

MENJE SENATORJA

LODGE-A O LIGI

Izjavil je, da se bo Liga kmalu sredila. — Konec je prišel preje kot so pričakovali.

Washington, D. C., 5. dec. — Veliko veselje je bilo opaziti, da res med takozvenimi nespravljivimi napravnimi mirovimi pogodbami vsprito dejstvo, da se je republiko Argentino omaknila s posvetovanjem Lig narodov. Splošno se dejaje, da je razslovanje nadaljuje, da je prišel polon preje kot so pričakovali najbolj nasprotniki Lige.

Skupina senatorjev, ki so bile rezervirane, kateri načeljuje senatorka Lodge iz Massachusetts, je bila zelo vradočena vsprito dejstvu, da so prisli tudi druge dežele sedaj do prepričanja, da je dogovor glede Lige narodov vse prej kot popolen in da je treba vseh izpremeniti, če se bo vrnalo na praviti dogovor življenja zmožnim.

Rečeno je, da bo d'Annunzio zaheval, da se pripozna "njegov državo" in nadaljuje, da sme na imenu popolno kontrolu nad mestom blagajno.

Kolikor je dozdaj znano, ni italijanska vlada še ničesar odločnega ukrena v tem pogledu.

Signor Zoli, vnašnji minister prisvojenega pesnika, je objavil besedilo vojne napovedi, ki jo je poslal d'Annunzio italijanski vladi.

Ta napoved slove:

"Prosim, da predložite pred italijansko vlado in pred italijanskoga kralja vprašanje, deluje li vladna sporazumno z ultimatom glavnega poveljnika kraljevih čet v Julijski Benečiji.

"V slučaju nezadovoljivega odgovora, vas prosim, da prosite italijansko vlado za potni list ter da ji istočasno naznajite, da obstoja med italijansko vlado ter med vlado kvarnega otočja vojno stanje, ki se prične dne 2. decembra in opolnoči."

Včeraj so praznovali na Reki praznik svete Barbare. Ob tej priloki je imel (ne — držal! O. stavek) d'Annunzio govor na legionarje.

Sedaj na nekem toču pred katedralo svetega Vita, je pesnik dejal:

"Legionarji! Mesto Reko smo zavzeli brez prelivjanja krvi in držimo je brez prelivjanja bratske krvi!"

Nato je d'Annunzio ostro napadel italijansko glavno poveljstvo, o katerem je dejal, da bo kaznovan "od Boga".

ŽELJE ENTENTE GLEDE AVSTRIJSKE ARMADE

Dunaj, Avstrija, 5. decembra. Ententni armadni odbor je glede organizacije avstrijske ljudske obrambe sklenil, da naj se popolnoma demilitarizira in naj se organizira deloma kot pomembni organ pri elementarnih nesrečah in javnih delih, deloma pa kot pomembni organ policije pri vzdrževanju notranjega reda v državi.

za svojo družino sorodnika ali prijatelja naročiti vojni listek, ali poslati denar v domovino, da si ga potnik sam kupi, pišite najprej za tozadnjo pojasnila na znamenju in obvezno v tisku.

FRANK SAKSER,

22 Cortlandt St., New York, N. Y.

D'ANNUNZIO SE

NOČE VKLONITI

Nadaljna pogajanja med ponorem pesnikom in laško vlado. — D'Annunzijev ultimatum.

Trst, 5. dec. — Danes je zjutraj došlo na Reko deputacija, ki je bila sprejeta pri d'Annunziju, kateremu je priporočila, naj se vda pogodbi, katera je bila sklenjena v Sveti Margeriti. Delegacije so bili sprejeti z velikimi ceremoniami, nakar se je akaj pričela konferenca.

Rečeno je, da bo d'Annunzio zaheval, da se pripozna "njegov državo" in nadaljuje, da sme na imenu popolno kontrolu nad mestom blagajno.

Kolikor je dozdaj znano, ni italijanska vlada še ničesar odločnega ukrena v tem pogledu.

Signor Zoli, vnašnji minister prisvojenega pesnika, je objavil besedilo vojne napovedi, ki jo je poslal d'Annunzio italijanski vladi.

Ta napoved slove:

"Prosim, da predložite pred italijansko vlado in pred italijanskoga kralja vprašanje, deluje li vladna sporazumno z ultimatom glavnega poveljnika kraljevih čet v Julijski Benečiji.

"V slučaju nezadovoljivega odgovora, vas prosim, da prosite italijansko vlado za potni list ter da ji istočasno naznajite, da obstoja med italijansko vlado ter med vlado kvarnega otočja vojno stanje, ki se prične dne 2. decembra in opolnoči."

Včeraj so praznovali na Reki praznik svete Barbare. Ob tej priloki je imel (ne — držal! O. stavek) d'Annunzio govor na legionarje.

Sedaj na nekem toču pred katedralo svetega Vita, je pesnik dejal:

"Legionarji! Mesto Reko smo zavzeli brez prelivjanja krvi in držimo je brez prelivjanja bratske krvi!"

Nato je d'Annunzio ostro napadel italijansko glavno poveljstvo, o katerem je dejal, da bo kaznovan "od Boga".

PREDNO SE ODLOČITE

VELIKANSKA VEČINA ZA KONŠ

Sepasta Stina.

Svedka vaška povest. — Spisal Avgust Bondeson.

(Konec.)

Lena pa je ležala bolna in bleda v postelji in vedno slabše ji je bilo. Stina seveda ni imela bolniške hrane zanjo. Šla je in zaklala, kakor tudi ji je bilo hudo, eno kočko in skuhala in ne juha za bolnico. Toda Lena je imela smrt v telesu in proti smrti ne pomaga niti kurja juha, niti kaj drugega, pa naj bo še tako dobro. Četrtega zjutraj je bilo z Lenom pri kraju.

Oltina je moralata prevzeti seveda pogrebne stroške. Toda če bi ne bilo šepaste Stine, ne bi bilo nič posebnega iz tega. Storila je, kar je mogla, da je spravila Lenom v grob, kakor so spodobi. Svojo najboljšo rjavo je dala za mrtvanski prt, spletja je vence iz borovnikevega listja, da ga položi na krsto, natargala brinjevih veje in jih potresla doma in pri grobu. In pripravila je za pogrebee tudi malo prigrizka, sira in kruha ter žganja, tako da na pogrebu ni mogoče nihče nič pregovarjati.

Sedaj šepasti Stini ni bilo treba več tožiti, da je sama. Mala Liza zika je bila priden otrok — greh bi bilo reči kaj drugega, ampak lepo jo je bilo treba negotoviti, saj je kričala. In Bog obvaruj — da bi jo slišala Stina kričati, tega ni mogla za nič na svetu. Pa naj bi vse drugo šlo, kakor bi hotelo. Kajti vsak dan je bila bolj zaljubljena v malo stvarico. Bilo ji je, kot da je njen lastni otrok, odkar je bila mati mrtva. Sam naš Bog Oče ji je poslal malega črvička v naročje. In zato je go točno tudi skribel zanjo in za otroka. Kakor tudi je bilo sicer slabo, pa ni imela časa, da bi si kaj prislužila s svojimi rokami, razen v tistih malih presledkih, ko je Elizabetha spala, in Stina je morala vendar sedeti in jo zibati, kajti da je ne bi zibala uspavala, tega Stina ni mogla prenesti. In skledica za juho je morala biti tudi vedno v redu, kajti kakor hitro je odpela Elizabetha oči, je dobila mlečno juho in mali želodek je moral biti vedno poln. — Pozneje je res dobila podpore za dekleto od občine, toda ta daleko ni zastovala.

Tako so tekla leta. In nikdar ni bilo slišati, da bi v haganskki koči vpleli lakoto. Seveda so gospodinje z bližnjih kmetij tudi vedno priskočile na pomoč, kajti Stina jim je rada pomagala pri krapjanju in če je bilo še kaj takega dela. In s časom se so tudi vse zavzele, da bodo dobre ž njo, kajti nisile so vendar da je lepo od nje, da se tako materinsko briga za malo siroti. Kakor da bi Stina mogla ravnavati drugače! Moj Bog, saj je bila tako zaljubljena v dekleto, da ni govorila o ničemer drugem kot le o Elizabethi in Lizabeti.

Tako je mala Elizabetha zrastla. In šepasta Stina si ni dala miru, dokler ni dala dekleto učiti vsega, česar se je mogla naučiti. Dala jo je v šolo, da se je naučila šivati in kvačati in krapati. In dekleto je bilo tako vlijudno, prijazno in lepo, da jo je bilo veselje pogledati.

Ko je bila Elizabetha birmana, jo je hotela dati Stina v službo. Seveda je bilo hudo dati otroka od sebe, toda to vendar ni bilo mogoče, da bi sedela doma in gledala v strop. In zato je stopila Stina k pastorjevi gospe ter jo prosila za svet. Pastorjeva gospa je imela dekleto rada, Šla je in pisala svoji hčeri, ki se je bila možila, če bi hotela vzeti Elizabetho k sebi. Seveda je bilo to trgovčevi gospe prav, kajti potrebovala je ravno tako mlado dekleto in pisala, naj Elizabetha čim prej pride dol. Tedaj pa se je začela Stina kesati. Tako strašno daleč je bilo v mestu, celih dvanaest milij, tako da se misliti ni bilo, da bi se kdaj videla svojo Elizabetho. Toda nase ni smela misliti — če se le dekleto pretolče v življenju do česa, pa bi pretrpela ona rada vse, vse. In tako je opravila šepasta Stina svojo Elizabetho in jo spremlila do Halmstadu, kjer bi se morala Elizabetha vrkati na ladjo.

Ah, kako prazno je bilo, zdaj v Stinini izbi! Stini je bilo hudo, da ni vedela, kaj bi počela. Zdaj zopet ni imela drugega kot svojo mačko in kokoš. Preskrbela si je jajeza za valenje in dobla piščence, s katerimi je imela zopet posla in skribi, in tako je minilo pole, kajti bili so dobiti ljudje.

Ko je prišla tedaj Stina domov v svojo kočo, je bila kakor izpremenjena. Ni se hotela brigati za nič. Oblike ji je naravnost padala s telesa, ni se niti preoblačila. Komaj da je tupatama kaj zavzila in nikdar si ni pripravila nobene jedi. Da se je niso usmilili dobrati ljude in ji prinašali jesti, bi bila lakote umrla. Žalostno in mrzlo je bilo v hiši. Pometala ni in če je zakurila, se ni brigala za ogenj. Komaj da je vrgla v ogenj ogrela polena, ki so padala na tla. Kokosi so v drvarnici kreplile lakote in zmrznile, in mačka se je vlačila okrog kot kosmat okostnjak. Z nikomur ni hotela govoriti, komaj da je odgovorila, če je kdo kaj vprašal. Samo vzdihovala je in si zelela smrti. Po noči so slišali ljudje, ki so hodili mimo, kako je venomer klicala in vabila svojo Elizabetho. Da ni bilo vse v redu pri njej, je videl vsak, in bilo vedno hujše in hujše. In slednjeg se so veščani zbalili, da si ne bi vzel življenja ali zapalili hiše.

Poskusili so pregorititi Kristoferja, naj jo vzame k sebi. Saj to vendar ni bila taka reč, saj je bil edini brat in je bil dobil posestvo vse. Toda Kristofer tega ni hotel. Da ima dovolj opravka s svojimi ljudmi, je dejal, da noči imeti v hiši še norega človeka, da naj pač občina skrbi zanjo.

Tako je prišlo do licitacije pri šepasti Stini. In konjederec Nils je bil edini, ki jo je mislil vzeti.

Tedaj ga je Stina žele debelo pogledala.

"A tako, kdo hoče odreti z mene", je rekla potem. "Samo zakolji me prej! Rada umrjem. Udari! Kolji!" je kričala in si strgala srajejo na dvoje, da so se pokazale gole grudi.

"Ne, tega se mi res ne ljubi, odreti ti kožo ali te zaklati", je rekla konjederec. "Toda sedaj pojdi z menoj domov."

"Kaj, s teboj naj grem?", je kričala in mu kazala pesti. "Ne, ne, ti, od tu ne grem, da ves! Koča je moja in na tem mestu hočem umreti, ravno tu, kajti tu je stala Izabeta zibel. Nikdar ne greu od tu!", je kričala kar je mogla.

Lizabetha Andersdotter.

"Moj Bog! Uboga dekle!" je rekla mati Ana Stina.

Tedaj je šepasta Stina zaplakala. Vrgla se je na klop in kričala. Potem je naenkrat vstala.

"Tako grem tja! — Ah, da bi le, da bi le prisla tja, dokler je še živa!" je jokala.

Skušali sva jo tolažiti, toda bilo je nemogoče. Ni našla utehe, dokler ni bila na poti. Komaj si je še utegnila običajno praznično obleko.

Tako je šla. Toda dolga pot je do mesta in zlasti še za pohabilnega človeka. In popotnice tudi ni imela, pa saj je ni rabila, ni mislila na jed in streho, dokler ne bila tako trudna, da ni mogla naprej, ali dokler ni prisla noč, tako da ni videla več poti pred seboj. Tedaj je šla v bližino hiši in našla že usmiljenih ljudi, ki so ji dali jesti in piti ter malo slame za ležišče. Toda dolgo je njen vježbenec, da se je poocidel kri. Nato se je vrgla na tla ter vrgla:

"Tu hočem umreti! Tu hočem umreti! Lizabeta, pomagaj mi!"

Tedaj je vzel Nils nekega fantona pomoč in zvezala sta Stino in jo posadila na voz in konjederec se je odpeljal, ž njo. Toda celo pot je kričala po Elizabethi in klečala blizu čista vsa iz sebe. In ko so prišli domov, jo je moral konjederec privepati z železno verigo na posteljo.

Tedaj je bilo z njenum razumom čisto pri koneu. Hotela ni niti jesti, niti piti. Samo vpla je in rovela ter klicala svojo Elizabetho in trgala verigo, da je rožljalo.

Kakor hitro je bila Stina s poti, so njeni kočo prodali in izpraznili, tako da je vsega ostalo še gole sivo zidovje. Toda mačka je bila že zopet na poti in se skrivala sestradanja in bedna, kakor je bila, v mrzlem pečinem krovu na tla.

Pri konjederevih so morali noč in dan stražiti Stino. Tedaj pa je žudno govoriti. Klicala je venmer Elizabetho. Elizabetho da mora videri. Da jo skrivajo pred njo, da se ji samo lažo — da njeni Elizabethi ni mrtva, da je Elizabetha najboljše dekle, kar jih je, da ne more umreti!

Preteklo je preeč časa, predno so je spravili k sebi. In začela je življenje.

In takem stanju je ležala tam in govorila zmesane stvari ter klicala cele dneve svojo Elizabetho.

Slednji se ji je razum zopet povrnih, sedaj je vedela, da nima več Elizabethe.

Tedaj je hotela zopet domov v svojo kočo in tam umreti. Sedaj ni imela za nikogar več živeti. In

ko je bila slednjše pri moči, da se je mogla ganiti, jo je spravil

Izahetin gospodar s pošto domov.

In vse, kar je zapustila Elizabetha,

in se mnogo več, so dali ž njo,

ta se vedno živeli.

Stemnilo se je bilo v sobi, ko je teta Nila pripovedovala življenske povesti šepaste Stine. Nato je stopila blizu kamnu in pričala brijevo dračje, da je zaplapala v snegu.

"Sedaj tudi ti nimaš za nikogar več živeti!", je menil konjederec Nils.

* * *

Stemnilo se je bilo v sobi, ko je teta Nila pripovedovala življenske povesti šepaste Stine. Nato je stopila blizu kamnu in pričala brijevo dračje, da je zaplapala v snegu.

Ob eklici, ki sta se bili stisnili na klop tesno druga k drugi in se bili prijeli za roke, sta sedeli še vedno tihi.

Slednji je rekla Tilda: "Uboga, uboga Stina!"

"Ne, ni uboga", je rekla teta Nila svetano. "Sedaj je srčna.

Kajti kakor gotovo je Bog, ki je pravičen in vidi v dno sreca, tako

gotovo sedaj šepasta Stina v

trdu in mrzla. Tesno pri njej je nebeski poleg svoje male Elizabethe.

"Izbete."

Francosko - angleški spor
vsled angleške popustljivosti pri
ugodnostih mirovne pogodbe.

Francosko časopisje tolmači v daljših člankih sklep angleške vlade, s katerim se odreka pravici, ki se ticejo nje na podlagi člena 18. versailleske mirovne pogodbe in ki vsebujejo gospodarsko-financijske odredbe proti nemškim podanikom v primeru, da bi Nemčija nalašča ne hotela izpolniti svojih obveznosti. Zlasti se očita angleški vladni, da je to sklenila, ne da bi obvestila prej francosko vlado, dasi je bilo medtem med Parizom in Londonom določeno po incidentu, ki ga je povzročila francoska vlada s tem, da je zasedla Frankfurt, da v bodoče nohenje zavezniška država ne bo podvzela nobene večje akcije, ne da bi obvestila ostalih. Ta sklep angleške vlade ima namen ustvariti podlago razvoju nemško-angleških trgovini, ki bi olajšala Nemčiji izpolnitve njenih finančnih obveznosti. Sklep Anglie bi se moral izvršiti samostojno s pritrivljivo zaveznikom, ker je v nasprotnem primeru nasproten obveznostim, ki jih je prevzela angleška vlada. Razen tega dojava Anglie je v privilegiran položaj napram Nemčiji. Z ozirom na to bodo Nemci od sedaj naprej svobodno deponirali svoj denar v angleške banke ter transportirali svoje blago z angleškimi ladjami, ne da bi se juričilo treba batiti, da bi jima Anglia konfiscirala v slučaju, da bi Nemčija ne izpolnila svojih obveznosti. Po izjavi Chamberlaina se je pomirilo nekoliko razburjenje v francoskem časopisu. Izjavil je, da ima sklep angleške vlade samo namen, oprostiti se kvetrov gotovih tekočih računov po bankah, kakor tudi nemškega blaga, in da se Anglia nikakor ne odreka najstrožjem izvajajuju pravie v določbam versailleske pogodbe.

nikov. Ta moda ugaja posebno damam, ki niso več mlade, in onim, ki nimajo lepega vrata, kajti dekolte ne tripi nikakega kompromisa. Tako imajo tudi damske sukne visoke ovratnike, navadno iz krzna. Samo večerne toalete imajo še dosti znaten dekolte.

OGLASI NAJ SE

GREGOR KASTIVNIK. Pri nas ima pismo od svojega nečaka Janeza Pistori.

Upravnštvo-Glas Naroda,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.
(4-6-12)

Kje je ŠTEFAN MASTANEK?

Rad bi izvedel za njegovega brata JOSIPA ŠLOSAR in svaka GAŠPERA FRAL. Brat je doma iz Nove Kračine, svak pa je iz Jelšana na Primorskem.

Jaz sem prišel pred kratkom iz starega kraja in imam poročati njemu več novic. Če kdo ve za nju, naj mi blagovoli naznamenitost, ali naj se pa sama oglasi. — John Slosar, Morgan Mine, Riversville, W. Va.
(4-6-12)

(6-9-12)

Kje se nahaja JOŽE PUC? Doma je iz vasi Predjama. Za njega imam tukaj pismo iz starega kraja. Oglasil naj se na naslov: Matevž Hribar, Camp 14. Slaty Fork, W. Va.
(4-6-12)

NAZNANILO IN VABILO.
BAGGLEY, PA.
Naznanjam članstvu društva Večernica št. 13 SDPZ. v Baggaley, Pa. Naznanjam članstvu društva Večernica št. 13 SDPZ. v Baggaley, Pa. Naznanjam članstvu društva Večernica št. 13 SDPZ. v Baggaley, Pa.

Sobralskim pozdravom Jakob Povše, tajnik.

NAZNANILO IN VABILO.
CONEMAUGH, PA.

Tem potom naznanjam članom društva Delavee št. 59 S. S. P. Z. v Conemaugh, da se bo vršila letna seja dne 12. decembra ob 1. uri popoldne. Na dnevnem redu bodo poleg drugih točk tudi volitve društvenega odbora za leto 1921. Kdor se te seje ne vdeleži, bo kaznovan v smislu društvenih sklepov.

Sobralskim pozdravom Jakob Povše, tajnik.

NAZNANILO IN VABILO.

Tem potom naznanjam članom društva Delavee št. 59 S. S. P. Z. v Conemaugh, da se bo vršila letna seja dne 12. decembra. Na tej seji se bo volil odbor za leto 1921 in na dnevnem redu imamo še več važnih točk za rešiti. Kateri izmed članov se ne vdeleži omenjene seje, se bo postopalo z njim po sklepov, ki bi obvezali člane. Izvzeti so le bolniki in nad 5 milij eddaljeni člani. Bratje, vspomljajte zgoraj omenjeno, da ne bo potem kakšne neprilike.

S pozdravom Odbor.

(6-7-12)

Najstarejši in najvecji slov. dnevnik v Združ državah

"GLAS NARODA"

(Glasilo J. S. K. J.)

Novice iz vseh delov sveta,
dopisi iz slovenskih naselbin
novice iz starega kraja,
članki politični, gospodarski,
izvirna poročila iz starega kraja,
črtice, povesti, roman,
šaljivo satirična kolona Peter Zgaga
vsak dan razven nedelj in praznikov.

STANE:

Za vse leto	\$

KRALJICA SVETA.

Roman. — Spisal Karl Figborg.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

39

(Nadaljevanje.)

Dvainšestdeseto poglavje.

Za gorami, na iztočnem bregu Rena, je vzhajalo sonce ter mesto svoje rocene prame ne na reko, ki je tekla globoko spodaj.

Pri oknu svoje spalne sobe je stala Maud ter se ozirala v dajavo.

Allan, — je zašepetala in zelo se ji je, da jo njen daljni ljubček čuje. — Allan, tvoja velika ura je tukaj. Bodu oborožen proti vsem, ti najboljši med ljudmi....

S stroji so divjali drug proti drugemu, ti morilci v masah in s stroji so trgali uboga bitja na kosee.... Sedaj pa stoji tam stroj proti vojni.

Maud je razprostrela roki.

— Ze doračajojo, moji dečki, voditelji bodočega rodu. Ko bodo nama omahnile roke v smerti, bodo prevzeli oni vodstvo ter povedli človeštvo v nebesa miru.

Maud je zaprla oči.

Naenkrat pa se je stresla, kot da je neki nepoznan strah prisel v njeni sreči.

Ure so potekale počasi in Maud se je brez cilja potikala po samotnih dvoranah. Ves njen mir in vsa njena samozavest sta izginila.

Konečno ni mogla Maud še nadalje prestajati. Gori na stolpu je vendar uho, s katerim lahko čuje vse.

Ona mora čuti.

V stolpu gradu si je dala v zadnjem času postaviti brezščeno brzozavno postajo, ne da bi Allan vedel za to, kajti bala se je, da se ji bo smejal raditega. Hotela je imeti poročila iz prve roke, ko bi prišla odločilna ura.

V malih sobici na vrhu stolpa je sedel od prejšnjega dne naprej neki mlad telegrafist.

— Dobro jutro, gospod Miller, — je rekla Maud prijazno.

Mladi mož je skočil pokonec, ko jo je zapazil.

— Se nikakih poročil iz Pariza?

Dosti, a nikakih posebno važnih. Gospod Stanley je bil včeraj toliko in toliko ar pri svojem stroju. Maloštevilne sedeže, ki so bili še naprodaj, so lupevali ljudje za tisoče frankov. Poročevali iz celega sveta so si izbrusili pete, da vidijo Stanleya. On pa ni sprejet niti enega. Posebnega se ni pripetilo niti.

— Trenutek prosim, — je rekel telegrafist, da posluša.

— Preseljevanje naroda na Marsovo polje se je pričelo, — je hitro predstavljal znamenja. — Kordon čet je nastavljen krog velike lopice. V lopici so ljudje nemorno na delu. Oba inžinirja gospoda Stanleya sta zapustili lopo ter se odpeljala v mesto. Pred hotelom, v katerem stanuje Stanley, se je zbrala velika množica, da vidi slavnega iznajditelja pri odhodu. Avtomobil z inžinirjem je dospel pred hotel. Inžinir je zaračunal za zadnja navodila pred velikim trenutkom. Pooblaščeni Anglie, baron Murphy, se je pripeljal pred hotel z avtomobilom. Njegova legitimacija mu prekrbi vstop. Hoče govoriti s Stanleym. Govorica pravi, da je angleška vlad aprizapravljena plačati za stroj nič manj kot eno milijardo.

Aparat je prenehal.

Maud se je stresla kot zadeta od električnega udarca.

— Kako se je glasilo ime?

— Murphy, če se ne motim, — je reklo mladi mož pri stroju.

— Baron Murphy.

Maud je postala bleda kot smrt, se pričela opotekati ter iskala opore. Mladi mož je skočil na noge ter jo uvel.

— Nič ni, — je mrmlala ona. — Prav nič nisem spala.... Tudi sem zelo razburjena, — je dostavila.

Stroj je zopet pričel delati.

Maud je sedela na stolu, katerega pji je ponudil telegrafist. Cela troja strašnih spominov je planila nanjo, trgala njeni sreči, ki je hotelo početi.

Zdelenje se ji je, da je zopet mala Maud Gregard, brez doma in prijateljev. Zdelenje se ji je kot da ne ležijo leta sreče med sedanjanjem in onim časom in vse to le vspričo imenovanja imena onega zločestega človeka.

Murphy!

Torej je se vedno živel, ta fantastični vprizoritelj političnih zločinov?

Naenkrat pa se je lotil Maud velikanski strah.

— Kaj hoče ta človek od Allana?

Kjer je Murphy tam preti vedno nesreča,

— Allan!

Skoro bi naglas zakričala v svojem brezmejnem strahu. Telegrafist pa je že pričel prevajati.

— Inžinir Allan Stanley je zapustil hotel. Stopil je v čakajoči avtomobil in se odpeljal.

— In baron — je rekla Maud, — ali je zapustil baron hotel z Allanom?

— O tem se ne poroča ničesar...

— Naprej, naprej! — je rekla nestрпно.

Neumov je priproval apart povest. Maud je sedela z zanimimi očmi, nepremično in nema, kajti vedela je instinkтивno, da jo bodo naslednje minute napravile za najbolj srečno ali najbolj nesrečno bitje na tem svetu. Čeprav se je na vse pretege branila, se vendar ni mogla iznebiti misli, da se bo zgodilo nekaj strašnega, česar ona ne more prepričati.

Z velikanske postaje na Eiffel-stolpu pa je prišla povest v celi svet.

Pričela je zopet prisluškovati povesti.

Diplomska ložnica zunaj na Marsovem polju, — je brzovjal stolp, — je ni bila še nikdar tako polna kot je danes. Zastopani so vsi znani obrazi diplomatskega sveta. Sedaj se je sklonil baron Murphy, zastopnik Anglie, proti svojemu sosedu, španskemu poslaniku ter mu pokazal velikanski stroj na drugem koncu potja. Ali mu je priprala nezasiljana iznajdba ali pa ga je gospod Stanley zavrnil, kot hoče vedeti zadnja govorica? Če je bil baron poražen, zakaj pa je zmagovalni izraz na njegovem obrazu?

Naprej je poročal stroj. Mladi mož, ki je sedel pri stroju ter predstavljal znamenja v besede, se je pričel obotavljati. Ni vedel, ali naj pove ženski, ki je sedela poleg njega, besedo za besedo to, kar je sporočal stroj, ki ne pozna nikakega usmiljenja.

(Dalje prihodnji)

Preganjanje prošta Einspelerja.

Ruski most do Jadrana.

O preganjanju tinjskega prošta Gregorja Einspelerja, ki je rojen v pasu A in tudi pristojen v Tinje poročajo: Prošt Einspeler je bil oplenjen vsega imetja ter je že begunec od 2. januarja 1919. S posmočjo jugoslovanskega orožništva je dobil pri kmetih, ki so ga s pomočjo volkswehrrovev oplenili, nekaj hišne oprave nazaj ter jo shranil v proški pristavi v Tinjah. Dne 3. novembra t. l. je odšel v Tinje, da bi odpravil naslednji dan pohištvo nazaj. V tamnen sta prišla v Tinje Jožef in Anton Božič, p. d. Majrič, iz Kazaz. Dogodkov, ki so se ta dan dogodili v Tinjah, sta bila oba priči kakor tudi posestnik Jožef Hafner iz Tinje. Ko so naložili nekoliko pohištva na voz, je prihrušila pred proški pristavo pod vodstvom tinjskih kmetov Jožefa Strieckeja, vulgo Kramerja, Franca Vedenika, podomače Plikla, Petra Janische, podomače Klančnika, Primoža Pečurja, podomače Noreja, Franca Stuečka, krovča, velika množica ljudi, moških in nahajskih žens. Začeli so divje kričati, psovati prošta, pri čemer so branili, da bi se odpeljalo prosto pohištvo, če da je vse njihovo. Prošt so očitali, da je kriv, da so prišli Srbi, da je razdejano prošta, da je zvonove prodal itd. Dva volkswerovev Ferdinand Humitsch, ki se je s svojo družino samostreno našel v proški pristavi, in August Rutter, gostja v Tinjah, sta prošta tudi dejansko napadla. Pljuvala sta mu v obraz, bila ga s pestimi v obraz, suvala ga z nogama ter ga končno s silo porinila iz pristave. Proštova voznika sta čula še šepetali kmete: "Danes mora biti hin!" Ker je bil prošt v smrtni nevarnosti, je odšel k orožništvu ter prosil za varstvo. Nemški stražnjošter je šel z njim nalice mesta. Medtem, ko je bil prošt odsoten, pa so ljudje večinoma odnesli naloženo pohištvo, kakor tudi ostalo v pristavi, ter poskrili. Prisotni stražnjošter je sicer prošta branil pred osebnimi napadi, toda za ukradeno pohištvo se ni hotel zmeniti ter izjavil: "Mi smo še nastopili tukaj službo in se nemaram že prve dni zameriti ljudem." Med divjim zmerjanjem, krohotom in zasmovanjem sta odpeljala voznika par manj vrednih stvari, ki pa so jih navzoči fantje deloma razbil na voz. Neka žena je obesila prošta na plašč star, zarjavel srp ter kričala: "Vzemite tudi to s seboj!" — Ko so se vršili ti dogodki je prišla mimo pristave žena trgovca Tuščerja, kateri sumijo, da je glasovala za Jugoslavijo. Njo so ženske, ki so se nahajale pri pristavi, dejansko napadle in jo pretele. Prošt Einspeler je moral zapustiti Tinje pod varstvom bajonetov. Škole ima skoraj 26.900 kron, na ukradenem pohištvo 1500 kron.

Dne 7. novembra tega leta se je prošt Einspeler, vrnil v Pliberk, a naslednji dan ga je tamšnji načelnik policije sporazumno z angleškim zastopnikom izgnal kot "nevaregna agitatorja" iz Pliberka in ga dal odpeljati iz mest z avtomobilom preko državne meje v smeri proti Prevaljam. Tako izgleda koroski Slovenc, ki je prišel najavnje in južnimi Slovani, naj si pošicijo takoj zvezke z dunajskimi Čehi in naj postanejo naši — stezlosledi proti severu! Jezik si bodo znali ohraniti; saj rabijo danes v najbolj ponemčenih krajih lepe slovenske izraze kakor mi. Neki albanski kmet iz Ujmišča, ki ne zna niti besede srbski, se zove Vesel Adem, to je Adam Vesel, srbski bi se glasilo Veselin. Odšel to ime sredi Albanije? — Mož, ki pozna med nami najbolje bizantinsko zgodovino, trdi, da iamo Slovenci zgodovina, o kateri se nam že skoro več niti ne sanja.

Koroški Slovenci, ki so postali sedaj najvaječnejša vez med severnimi in južnimi Slovani, naj si pošicijo takoj zvezke z dunajskimi Čehi in naj postanejo naši — stezlosledi proti severu! Jezik si bodo znali ohraniti; saj rabijo danes v najbolj ponemčenih krajih lepe slovenske izraze kakor mi. Neki albanski kmet iz Ujmišča, ki ne zna niti besede srbski, se zove Vesel Adem, to je Adam Vesel, srbski bi se glasilo Veselin. Odšel to ime sredi Albanije? — Mož, ki pozna med nami najbolje bizantinsko zgodovino, trdi, da iamo Slovenci zgodovina, o kateri se nam že skoro več niti ne sanja.

Kje je moj brat JOHN BIZJAK? Doma je iz vasi Tržiče, županstvo Grahovo, Primorsko. Pred petimi leti se je nahajjal v republiki Argentina v Južni Ameriki. Pisala sem mu že par pisem, toda nisem dobila nobenega odgovora. Par pisem mi je bilo vrnjenih. Prosim, enjene rojake, ako je konu kaj znameno o njem, naj mi sporoči njegov naslov, aka pa sam čita ta oglas, naj se oglasi svoji sestri: Mrs. Annie Kaltnekar, P. O. Box 24, Thomas, W. Va., U. S. A.

(4-7-12)

Začimb, žiljka in najznamovnejša

domaća zdravila

katera pripravlja mag. Kadić, imam vedno v magli.

Plitko po brezplodni osmeli.

MATH. PEZDIR

P. O. Box 772, City Hall Station
NEW YORK CITY.

18 centov funt.

POZDRAV.

Na povratku v Jugoslavijo posmrzljavajo še enkrat svoje bratre Johna in njegovo družino, dalje Toneta, Jožeta in sestro Ano ter njenega moža in otroke; pozdrav tudi vsem znancem in dobrotnikom ter vsem Slovencem v Ameriki. Z Bogom! — Frank Koejan, iz Dragatuša.

KRETANJE PARNIKOV

KEDAJ PRIBLIŽNO ODPLUJEJO IZ NEW YORKA.

LA LORRAINE 11 dec. — Havre

ROTTERDAM 11 dec. — Boulogne

AQUITANIA 14 dec. — Cherbourg

CANADA 16 dec. — Genoa

J. PAUL 18 dec. — Cherbourg

LA TOURNAISE 20 dec. — Havre

PRES. WILSON 24 dec. — Trafalgar

LA SAVOIE 26 dec. — Havre

FRANCE 30 dec. — Genoa

RE d' ITALIA 22 dec. — Cherbourg

CRETIC 6 jan. — Genoa

PESARO 8 jan. — Cherbourg

IMPERATOR 20 jan. — Cherbourg

AQUITANIA 22 jan. — Trafalgar

REGINA 20 jan. — Genoa

ARGENTINA 25 jan. — Cherbourg

PRES. WILSON 26 jan. — Trafalgar

Glede cen za vozne listke in vsa druga pojasnila, obrnite se na "vrđ."

FRANK SAKSER

42 Cortlandt St., New York

SLOVENSKO AMERIŠKI

KOLENDAR

V dobrih dveh tednih izide

"Slovensko-Ameriški Koledar za

leto 1921". Cena ista kot lansk.

leto. Glede vsebine in zanimivosti

glede na izdajalca presegla vse do

sedanje. Politiko smo v tem Ko

ledarju popolnoma opustili. Ljub

jejo so informirani o političnih

vprašanjih iz dnevnega časopisa.

Iri čitanju teh sestavkov se ocen

počitljivosti v duhu med zlati

iskalke divjega zap